

andre Landes Exempel; thi noget egentlig Nationelt er der ikke i, at Brevkortene skulle være billigere end Breve, forudsat — og det er en Forudsætning, jeg meget bestemt pointerer — at man bringer Maximumsvægten for Breve til enkelt Porto ned. Imod dette udtalte den ærede Minister sig imidlertid meget stærkt, og jeg indrømmer, at det er en stor Behagelighed for Mange, at man kan sende ligesvem Smaapakker i Brevform, men da der er saa mange andre Former, som Lovforslagets § 12 giver den fulbeste Anledning til, dels nemlig til at sende saadanne Pakker som Pakkeforsendelser for en meget billig Porto og dels som Korsbaandsforsendelse, forekommer det mig ikke urimeligt, om man ogsaa her fulgte Udlandets Exempel og ikke bibeholdt en saa ganske urimelig Vægt for Breve, som er beholdt her i Lovforslaget. Overhovedet skal jeg afslutte disse Bemærkninger ved at sige, at jeg tror, at hvis man vilde være enig om, at virkelig postale Hensyn skulde være de afgjørende med Hensyn til Tagerne, saa at man altsaa for det Første opkræver for Besørgelsen af de forskjellige Forsendelser, hvad de koste, og for det Andet at der ved Siden deraf tages et særligt Hensyn til de Forsendelser, som maatte antages at have almindelig Interesse, saa vilde Følgen af et saadant, som det forekommer mig, naturligt System være det, at Blade og Tidsskrifter ville komme ind under den allerlaveste Porto, hvad der jo ogsaa er Tilfældet her — og i saa Henseende befinder jeg mig altsaa i Overensstemmelse med Lovforslaget — og at Breve med en Vægt — jeg kunde gaa meget højt op med Maximumsvægten — af 50 Gram, hvilket jo er en meget betydelig Forhøielse af det, man antagelsesvis kender, nemlig 15 Gram, betalte Enkeltporto, og at Brevkort betalte det Halve — men helst det Samme, for i Virkeligheden koster det det Samme at besørgere et Brevkort som et Brev — at Korsbaandsforsendelser kostede det Dobbelte, og at Breve over 50 Avint og indtil 250 Ligeledes kostede den dobbelte Porto. Forholdet vilde da i det Væsentlige blive, at man betalte, hvad enhver enkelt Forsendelse kostede Postvæsenet, og der vilde tillige være taget Hensyn til de Forsendelser, som maatte antages at have almindelig Interesse. Det maa jo nemlig antages, at Blade og Tidsskrifter og almindelige Breve have mere almindelig Interesse end Korsbaandsforsendelser med Vareprøver og Mønstre, hvilket er Hovedmassen af dem, og daabne Brevkort. Seg skal derfor slutte med at sige, hvad jeg sagde før, at det vil forekomme mig heldigt, om hele dette Forhold blev taget under alvorlig og nøie Overvei-

else tillige med det Punkt, som nu sidst blev temmelig stærkt fremhævet af den ærede Indenrigsminister, om denne Lov burde gennemføres anderledes end samtidig med Lønningsloven for Postvæsenet. De behøve jo derfor ikke at blive direkte sammenkoblede, men at de gøres færdige omtrent samtidigt, vil jeg i mange Henseender finde rigtigt og tjenligt for Formaålet.

W. Peterfen: Dersom jeg skulde købe min ærede Vens Tilslutning til Brevkort til 5 Ore for Indrømmelsen af en Forhøielse af Brevportoen til 10 Ore, vilde det uregtelig blive en meget dyr Maade at købe den paa. Det vilde jo nemlig være en Forhøielse af Brevportoen af 25 pCt. og give Postvæsenet en Indtægt af 645,000 Kr. 3 Forslag til Finantslov, som ligger for, ser man nemlig, at Indtægten for Besørgelse af Breve for det kommende Aar er anslaaet til 2,580,000 Kr. En Forhøielse med 2 Ore vil forøge Indtægten med 640,000 Kr., og det vilde virkelig være for Meget for at indrømme, at Portoen for Brevkort skulde nedsættes. Det ærede Medlem fremhævede, at i andre Lande, hvor man har Decimalsystemet, har man anvendt Decimalsystemet til Portoberegningen. Som det ærede Medlem ogsaa selv fremhævede, er det dog ikke egentlig Titallet, der gør det, men hvordan det Tital anvendes. Det ærede Medlem veed meget vel, at i England er Portoen en Penny, men en Penny er ikke 8, men 7 Ore, i Frankrig og Schweiz er Portoen, som han selv fremhævede, 10 Centimes, det er ikke 10 Ore, men 7,20 Ore, i Tyskland har de uregtelig 10 Pfennig, men det er 8,9 Ore i vore Penge, saa jeg tror egentlig, at man ikke alene skal tage Hensyn til Decimalsystemet men ogsaa til den Værdi, der repræsenteres. Jeg maa henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at fra 1851, den Gang Frimærkesystemet blev indført, bestemte man det strax til 4 Skilling for et Brev, og det er det Samme, som man nu har, 8 Ore. Det har altsaa været gjældende fra 1851 og indtil Dato, altsaa over en Menneskealder, saa jeg finder virkelig ikke, der er Anledning til nu at fravige det, vi nu have brugt i en Menneskealder. Hvad det ærede Medlem har fremhævet om Vægten af Breve, skal jeg ikke komme ind paa, det er allerede blevet imødegaaet af det ærede Medlem fra København (Bloug), til hvem jeg i det Hele kan slutte mig. Seg vil i saa Henseende sige, at jeg i Modsigelse til det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt) ogsaa maa ønske, at denne Lov, som det nu er tredie Gang, vi